

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 14 JANUARIJ.

Vandaag worden de zittingen der Kamer hervat; die opening kan niet anders dan eenige belangrijke incidenten opleveren. Onder ander beweert men, dat de minister van oorlog, M. Renard, eene verklaring zal afleggen over de nieuwe forten, die aan den linkerkant der Schelde op het vlaundersche grondgebied zullen moeten worden gebouwd. Volgens een ministerieel blad van Brussel zou het ministerie eindelijk genegen zijn, om de belangen der verdediging met die van Antwerpen overeen te brengen, hetgeen de meening altijd gevraagd heeft. Wij zullen zien.

Runderpest.

Er zijn geene gevallen van runderpest meer ontstaan te Kiel (Antwerpen) na die waarvan wij reeds hebben gewaagd. Ofschoon men niet zou kunnen verzekeren dat er zich geene meer zullen voordoen in deze kleine samenlooping van veeveiders, die aan den voet van het zuiderfort wonen, twijfelt men er niet aan of de ziekte in dien beperkten kring zal ingesloten blijven.

In Holland hebben de alleenstaande gevallen niet opgehouden zich doen te gevoelen: te Oudewijn, bij Utrecht, alwaar sinds lang geene runderpest meer te zien was, werd op 25 december een stal besmet die elf stuks vee inhield. De elf beesten zijn afgemaakt en verbrand geworden. Waarschijnlijk zullen er zich in de streek nog afzonderlijke gevallen voordoen. Maar dewijl men in Holland thans met kracht en vlugheid de éénigste middelen aanwendt die van eenen aard zijn om de plaag te keer te gaan, is er in deze uitbarsting geen ernstig gevaar meer gelegen.

Pruisisch Silesien schijnt eindelijk bevrijd van de runderpest, die er in dezen laatste tijd een gevoelige voortgang schijnt gedaan te hebben. In Oostenrijk is het ongelukkiglijk anders: de runderpest woedt nog in Gallicien, in Bukowina, in Moravien, in Oostenrijksch Silesien, in Neder-Oostenrijk en in Hongarijen. Nog negen zeventig gemeenten waren besmet, en men voorziet nog niet wanneer men van de ziekte zal ontsnakt wezen.

Hongersnood in Rusland.

Men schrijft uit Arkhangel, 8/20 december, aan den Times:

De hongersnood waarmee het gouvernement van Arkhangel sedert den herfst bedreigd was, heeft zich nu ernstiglijk verklaard, en, volgens alle waarschijnlijkheid, is het volstrekt onmogelijk voor een groot gedeelte der bevolking te ontgaan om van honger niet te sterven.

Het brood is heden driemaal boven zijne gewoone waarde, en binnen korten tijd zal men er geen meer kunnen hebben voor geld, want de voorraad van meel gaat ontbreken, en men kan er van nader niet hebben als van Vaatka, op eenen afstand van duizend versten. Er is genoegzame hoeveelheid langs het land te doen komen, is eene nauwelijks mogelijke verwezenlijke onderneming, zonder het minste der wereld rekening der onkosten van vervoer te houden.

En kon men er nu nog doen komen, zou het meeste gedeelte der bevolking buiten staat zijn er aan te koop.

Nu zijn er reeds personen van honger gestorven, er zijn een hoeveelheid anderen die in zulken grooten nood verkeeren, dat huane dagen geteld zijn.

Het russisch gouvernement en de bijzondere hebben maatregelen genomen en nemen er nog om levensmiddelen aan het volk te bezorgen; maar de noodwendigheden worden zoodanig algemeen dat de plaatselijke hulpmiddelen, zelfs vermeerdert door 't geen het gouvernement kan doen, buiten staat zijn hierin te voorzien.

Ziehier nog een jammerlijk ongeluk, door de onvoorzichtigheid eener moeder veroorzaakt: Vrijdag, had vrouw Deleclercq, te Brussel wonende, in het Straatje zonder Einde, zich te bed gelegd en was in slaap gevallen, een kind in haren arm houdende, dat zij de borst gaf. Eenige ure later werd de moeder wakker; zij omhelste haar kind, maar moest met droefheid constateren dat zij niet anders in haren arm meer hield dan een lijk. Het arm kind was door zijne onvoorzichtige moeder versmaakt.

— Men schrijft uit Namen, 10 januarij: De genaemde Jan Tychon, boschwachter van M. Pasquet d'Acoz, deed maandag avond zijne gewone ronde, toen hij eensklaps werd aangevallen door eene bende van minstens acht man, allen met geweren gewapend. Een hunder makte op hem en maande hem aan terug te keeren, dat hij anders een verloren man was, en zijne medegezellen riepen den kerk gedurig toe: schiet! schiet!

Tychon legde in deze omstandigheid eene buitengewone stoutmoedigheid aan den dag. In plaats van het hem gegeven bevel te gehoorzamen laadde hij zijn geweer en trad op zijnen aanvallers toe, zeggende dat hij hem wel kende. De wildstrovers, hierdoor verschrinkt, namen de vlucht.

't Is dezelfde Tychon, welke over vier maanden van eenen wildstrovers een gewerschot in het been bekwaam.

— Men schrijft uit Bergen, 10 januarij: De gemeente St-Vaast levert een treffend voorbeeld op van de schielijke ontwikkelingen en de veranderingen, die de nijverheid kan bewerken in plaatsen waar zij haren zetel vestigt. Niet lang geleden was La Louvière, onder de gemeente St-Vaast, maar een onbeduidend gehucht en thans is het, door zijne groote nijverheidsinstellingen zoo belangrijk geworden, dat St-Vaast een gehucht onder La Louvière schijnt te zijn, in zootere dat het geen enkel lid meer in den gemeenteraad heeft. De bevolking van St-Vaast, wier belangen natuurlijk door dien toestand lipen heeft eene aanvraag gedaan om van La Louvière afgescheiden te worden, en het is te veronderstellen dat die vraag zal ingewilligd worden.

Buitenlandsch nieuws.

Italië.

ONTMASKEERDE MEDEPLICHTIGHEID.

De twijfel is niet meer toegelaten over de medeplichtigheid van 't italiaansche gouvernement in de garibaldische beweging tegen de roeinsche Staten. De openbare denkwijze heeft altijd de overtuiging gehad van deze medeplichtigheid, maar heden is zij officieel door het italiaansche gouvernement zelf bekend.

Men herinnert zich het tusschengeval dat zich in de Kamer der gedeputeerden van Italië opdeed tusschen den generaal Menabrea en M. Rattazzi, zijn voorzitter in het ministerie. In den loop der redetwisten ging de generaal Menabrea zoo ver van M. Rattazzi te bedriegen met de afkondiging van zekere stukken welke zijne goede verstandhouding met Garibaldi moesten daarsstellen.

M. Rattazzi, verre van voor deze bedreiging achteruit te wijken: daagde zijnen opvolger uit deze stukken in 't licht te geven. In zijne taal was er als een soort van opeisching, alsof de afkondiging hem niet alleen zou betreffen. Alsdan werd er over 't algemeen in Italië gezegd, dat M. Rattazzi te verstaan had gegeven, dat, indien de stukken bewezen, dat hij de indringing der Roemsche Staten had begunstigd, zij ook zouden bewijzen, dat hij een medeplichtige moest gehad hebben, die hooger geplaatst was dan hij.

Deze stukken zijn te Florence afgekondigd geworden. Zij zijn waarschijnlijk met zorg uitgezocht geworden en men heeft hiervan verward, al 't geen een hooggeplaatste en geheimen verstandhouding aan den dag kon brengen: zooda als zij zijn, zoodanig ten minste als wij ze kennen, door de uitbreidsels die er de florentijnsche korrespondentie van den Temps van geeft, zijn zij voldoende opdat het licht schijne. Uit dezelve volgt er duidelijk, op eene zekere, klare en onmiskenbare wijze — 't geen wij voor 't overig altijd bevestigd hadden — dat het italiaansche gouvernement de ontwerper is geweest van de indringing, dat het de beiden heeft gewapend en betaald, dat alles, in een woord, door zijn bevel en onder zijne ingeving is gedaan geworden.

Ziehier eenige van deze stukken: Het n° 1 is een telegrafisch bericht, door den sekretaris-generaal van binnenlandsche zaken toegestuurd aan den prefect van Ancona, om hem bevel te geven van zes duizend livres ter beschikking van den majoor Chirelli te stellen.

Onder het n° 19 leest men een ander bericht, van den 10 oktober 's morgens gedateerd, door den kwester van Genua aan den minister van binnenlandsche zaken: het behelst dat de kapitein Fontana — een garibaldische agent — hem heeft verzocht naar de roeinsche grenzen 100 geweren te zenden, onlangs in beslag genomen, als ook 300 karabijnen in de arsenalen van den Staat genomen. Wat staat er te doen?

Het antwoord liet zich niet lang wachten: in denzelfden dag van den 10, ontving de kwester

van Genua de volgende telegram van den minister van binnenlandsche zaken:

De sekretaris-generaal aan den kwester van Genua.

« Florence, 10 oktober 1867.

« Dat zij de 300 geweren laten gaan, dat zij de andere terug geven; dat zij met veel schrandtheid en geheim te werk gaan. »

Laat ons van Genua naar Napels trekken. Een garibaldische agent dezer stad had zich naar Florence begeven, om zich met den minister over de te nemen maatregelen te verstaan, en zie hier de telegrammen die ter dezer gelegenheid gestuurd werden; deze stukken dragen de nummers 26 en 30:

« Florence, 12 oktober 1867.

« Mijnheer de kwester van Napels.

« Lopasso gezien en aanbevolen, den schijn met groote zorg te vermijden, en met behouding beletten dat men van de grondprincipiën afwijke, met de verdeelingen tegen te gaan. »

« Van den minister, « geteekend: De FERRARI.

« Florence, 13 oktober 1867.

« Mijnheer de kwester van Napels.

« Doe onmiddellijk overeenkomen. Ik vertrek dezen avond. »

« Gezien, zendt weg. »

DE FERRARI.

Drij dagen daarna liet de bestuurder der openbare veiligheid aan de kwester van Genua weten, n° 37.

De bestuurder der openbare veiligheid aan de kwester van Genua.

« Florence, 15 oktober.

« Ik verzoek dezelfde schielijke, kosteloze vervoering toe te staan op de ijzeren wegen voor de bestemming die zal aangewezen worden aan de personen, die hiervoor zullen aangewezen zijn door den advocaat Henrico Brusco en door den kapitein Jan Fontana. »

Ten gevolge van dit dringend bevel, werden er briefkens ter beschikking voor de roeinsche grens van kosteloos vervoer vergund aan eene bende van zes honderd garibaldisten, in deze stad aangeworven.

Alles was ingericht; de tijding dat Frankrijk moest aankomen, was eindelijk in Italië vernomen, de tijd vereischte spoed en de onder-prefekt van Terni, terzelfder tijd algemeen kwartier van het italiaansch leger en der beiden, meldde bij middel van den telegraaf aan M. Rattazzi:

De onder prefekt van Terni aan de voorzitter van den ministerraad.

Terni, 18 oktober 1867.

« De gedeputeerde Crispi, zendt de volgende » deputatie: Geene instellen meer; verlos Garibaldi, dat men de grenzen overtrekke; dat » men onmiddellijk Criva-Veschia bezette; geef » gemeen tijd aan Frankrijk. Eer, welvaren, » Italië vergeen het. Uw naam hangt er van af. »

Laat ons eindelijk een hoofdstuk aanhalen. 't Is een verslag aan den hedendaagschen minister der zeemacht gezonden, door den zeebevelhebber der golf van Spezia over 't geen er tijdens het ministerie Rattazzi voorgevallen was. Uit dit verslag blijkt er, dat den 16 oktober 's avonds deze bevelhebber een bericht in cijfers van den minister Possette ontving, het volgende behelzende: « Dezen avond, acht ure, bevindt u bij aankomst konvooi. Zal toekomen, gezondene ministerie. »

Ik begaf mij naar de statie des spoorwegs om er de aankomst van het konvooi af te wachten. Omrent zeven ure en half aangekomen, zag ik er de fregats-kapitein M. Orenzo, uitstappen, welke zich voor mij aanbiedende, in gezelschap van den achbaren gedeputeerde Cadolini, mij een enveloppe bracht, het blad bevattende n. 2413. 1° afteeling, kabinet van den minister van 15 van gezegde maand. In dit blad bebood men mij voluit de mondelijke bevelen te begunstigen, die mij zouden meegeleed worden, door den drager van het bericht, den bevelhebber Orenzo. De bevelen bestonden in het onmogelijke aan te wenden, opdat er oogenblikkelijk en in 't grootste geheim, 120,000 ontplofende cappel-lozzi, voor kleine wapens uit de magazijnen zouden gehaald worden en 60,000 kogelkardoen voor simpelgeweren, ter hand te stellen, op kwitantie aan den bovengenoemden achbaren Cadolini, aan de statie van den ijzeren weg te leveren, vooraleer het eerste morgenkonvooi zou vertrekken. »

De bevelhebber gaf wat er hem gevraagd werd; men vulde er 30 houten kisten en twee tonnen mede, en alles werd besteld aan M. Cadolini is een gedeputeerde der linker zijde en was, in oktober, een der werkzaamste agenten van Garibaldi.

Deze stukken bewijzen, dat M. Rattazzi het eens was met Garibaldi en dat zij te samen gewerkt hebben. M. Rattazzi kan er nu om lachen; maar zijne medeplichtigheid is duidelijk bewezen, en kan hij nog als opleider

der linker zijde optreden, 't is onmogelijk dat hij nog deel make van een ministerie, hetwelk met Frankrijk in opene vijandschap niet wezen zou.

Mexiko.

OPROERIGE BEWEGING.

Men leest in een parijzer blad:

« Door de laatste tijdingen uit Mexiko ontvanger, vernemen wij, dat er eene nieuwe oproerige beweging tegen Juarez te Yucatan, is uitgebarsten, welke veel ernstiger is dan die welke reeds hebben plaats gehad. »

« De nieuwe president is voor de derde maal tot den post van opper magistraat van Mexiko gekozen. Indien Juarez zoo gelukkig was zijn derden termijn te eindigen, zou hij gedurende 14 jaren president zijn geweest, een feit hetwelk ongelooflijk is in Mexiko, alwaar sedert den dag der onafhankelijkheid bijna 300 gouverneminten elkaander in minder dan eene halve eeuw hebben opgevolgd. »

« Gedurende de twee eerste termijnen van zijn officie, heeft Juarez te worstelen gehad zoowel tegen Ortega, opperhoofd der zoogezegde konstitutionnele partij, als tegen Maximiliaan. Thans heeft hij de vreemde tusschenkomst niet meer te bestrijden: doch hij schijnt daarvoor niet rustiger te zijn. »

« Wij hebben reeds gesproken van de oproerige bewegingen, welke er te Jalapa, in de nog weinig onderworpen staten van de kust der Stille-zee en in die der Atlantische zee, vooral in Tamulipas, ten voorlede van Porfirio-Diaz gepoogd zijn. Ook in het westen, in het oosten en in het centrum wordt het gezag van Juarez aanhoudend aangetast. »

« Thans zien wij Yucatan, waarvan de opstand langzamerhand schijnt voorbereid te zijn en die meer aanhangers schijnt te vereenigen dan de vorige oproeren. Overigens behoort Yucatan wezenlijk weinig aan Mexiko, eerder als de voorpost van centraal Amerika, als die van Mexiko. »

« Het kongres van Mexiko werd den 9 december door Juarez plechtig geopend. Des anderendags, den 10, berstte de opstand te Merida, hoofdplaats van Yucatan, uit. De officieren van het garnizoen, in eene kazerne vereenigd, dekreteerden, voor zake van dwingelandij de afzetting van Manuel Lopez de Peraza, gouverneur der provincie. »

« Zekere Marcellina Villafana werd door de oproerlingen in zijne plaats gekozen en den 11 aangesteld. Onmiddellijk veerdigde hij proklama-tiën uit en vormde hij een kabinet. De afgezette gouverneur, signor Perez, nam voorzichtig de vlucht, zonder te willen worstelen tegen de oproerlingen, welke als echte Mexicanen, onmiddellijk een prestomes of gedwongene leening van 25,000 dollars (125,000 fr.) van de inwoners van Merida en Sisal eischten. »

« Den 16 december had er een wezenlijk gerecht plaats tusschen de oproerige kustbatterijen van Sisal en twee mexikaansche kanonneersloepen, welke zich in de haven bevonden en aan Juarez getrouw waren gebleven. De uitslag ervan was, dat nog de kustbatterijen, noch de kanonneersloepen voordeel behaald hadden. »

« Het vaandel der oproerlingen bleef voortdurend in Yucatan wapperen, en de overheden van Vera-Cruz maakten toebereidselen voor het zenden van een klein eskader tegen de oproerlingen. Die laatste hadden, van hunnen kant, eene naar Havana gezonden, om Santa-Anna over te halen zich aan het hoofd van den opstand te komen stellen. Doch het is niet waarschijnlijk, dat die oude generaal met zijn houten been, zal besluiten dien aanslag te pogen. »

« Hij weet wat er van hem zou geworden, indien hij in de macht van Juarez viel. Men heeft inderdaad tien leden van den krijgsraad gefusilleerd, welke in de verleden maand te Sisal vereenigd, Santa-Anna slechts tot de straf der verbanning had veroordeeld, en, in plaats van hem te fusilleren voor de poging tot opstand welke hij in Yucatan zelf met behulp der amerikaansche stoomboot Virginia tegen het gezag van Juarez, gedaan heeft. »

« Waarschijnlijk zal de president van Mexiko gemakkelijk de oproerlingen van Yucatan kunnen verpletten, welke laatste niet worden ondersteund door den beruchten Santa-Anna, of door Ortega, den vertegenwoordiger van de konstitutionnele partij in Mexiko. »

Frankrijk.

Tegen het einde van februari of het begin van maart zal te Rome een konsistorie worden gehouden, waarin tot eene benoeming van kardinalen zal worden overgegaan. MMrs Darboy en Lucien Bonaparte zouden, zooda als reeds vroeger gemeld is, bij die gelegenheid den kardinalshoofden ontvangen.